

Η Κυριακή της Κρίσεως.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Τριώδιο.

Η Εκκλησία πήρε την παραβολή της κρίσεως (Ματθ. 25:31-46) και την έβαλε στην τρίτη Κυριακή του Τριωδίου, που είναι Κυριακή της Απόκρεω, αλλά είναι όμως και Κυριακή της Κρίσεως. Δηλαδή η Εκκλησία, με αυτή την παραβολή, μας θυμίζει ότι έρχεται ώρα που θα κριθούμε. Δεν μπορεί ο άνθρωπος να το πάρει έτσι αψήφιστα: «Και τι με ενδιαφέρει να ταπεινωθώ; Και τι με ενδιαφέρει να μετανοήσω; Και τι με ενδιαφέρει να γίνω χριστιανός;» Εντάξει, αλλά όμως έρχεται ώρα που θα κριθούμε οι πάντες. Θα έλθει αυτή η ώρα, θέλουμε δεν θέλουμε.

Και θα παρακαλούσα να προσέξουμε ένα μυστήριο μεγάλο. Κανείς δεν ήρθε στον κόσμο επειδή το θέλησε ο ίδιος. Κάνουμε πολύ λόγο για την ελευθερία μας και δεν ξέρουμε τι μας γίνεται. Ήλθαμε στον κόσμο όλοι, χωρίς να μας ρωτήσουν. Και κανείς δεν σώζεται επειδή εκείνος το θέλει. Μόνος του ήρθε ο Θεός να μας σώσει. Αν περίμενε να το ζητήσουν οι άνθρωποι... Ήρθε μόνος του ο Χριστός και έγινε άνθρωπος, χωρίς να μας ρωτήσει, χωρίς να του το πούμε, χωρίς να του το ζητήσουμε. Ήρθε και έγινε άνθρωπος, για να μας σώσει. Τελικά όμως σώζεται εκείνος που θα θελήσει να δεχθεί τη σωτηρία

από τον Χριστό. Επίσης: Θα κριθούμε, χωρίς να το θελήσουμε εμείς· ούτε θα μας ρωτήσουν. Δεν μας ρώτησαν, όταν ήλθαμε στον κόσμο. Δεν μας ρώτησε ο Χριστός, όταν ήρθε και έγινε άνθρωπος, για να μας σώσει. Και δεν θα μας ρωτήσει αν θέλουμε να μας κρίνει η όχι. Δεν είναι θέμα δικό μας· είναι θέμα δικό του.

Ας μη σηκώνουμε λοιπόν τόσο πολύ το κεφάλι. Ας μην επαιρόμεθα τόσο πολύ και τονίζουμε τόσο πολύ την ελευθερία. Τι ελευθερία μπορείς να έχεις, ταλαίπωρε άνθρωπε; Όσο φεύγεις από τον Θεό, τόσο γίνεσαι δούλος πρωτίστως του εαυτού σου, δούλος όλων των αρνητικών στοιχείων που έχεις μέσα σου. Γίνεσαι δούλος, σκλάβος κυριολεκτικά. Βρείτε έναν άνθρωπο που να είναι ελεύθερος, ενώ ζει μακράν του Θεού. Μπορεί να νομίζει ότι είναι ελεύθερος και να λέει πως κάνει ό,τι θέλει. Δεν κάνει ποτέ ό,τι θέλει, αλλά ό,τι λέει η μόδα, ό,τι κάνουν οι άλλοι, ό,τι υπαγορεύουν τα κατώτερα ένστικτά του και οι διάφορες επιθυμίες του.

Όποιος είναι τίμιος, θα πει ότι άλλο θέλω με τον νου μου την ώρα που σκέπτομαι ως λογικός άνθρωπος και άλλο κάνω. Ε, τότε τι λες ότι είσαι ελεύθερος και κάνεις ό,τι θέλεις; Σκλάβος είναι ο άνθρωπος, δούλος είναι, και μόνο ο Θεός τον ελευθερώνει. Και τον ελευθερώνει, όταν ο άνθρωπος το πάρει ως δεδομένο ότι από τον Θεό έρχονται όλα και στον Θεό τελειώνουν όλα, και τελικά θα κάνει ο Θεός αυτό που θέλει, και εμείς οφείλουμε ως πλάσματά του να υποταχθούμε στο θέλημα του Θεού, να συντονιστούμε με το θέλημα του Θεού.

* * *

Θα κριθούμε με βάση την αγάπη. Δηλαδή όχι απλώς κάναμε μια αρχή, όχι απλώς προχωρήσαμε, όχι απλώς επιστρέψαμε στον Πατέρα, αλλά νιώσαμε την αγάπη του Πατέρα, δεχθήκαμε την αγάπη του, ζήσαμε αυτή την αγάπη, και γέμισε η ψυχή μας από ευγνωμοσύνη προς τον Πατέρα, που μας έδειξε αυτή την αγάπη. Αυτό σημαίνει ότι έγινε και η δική μας η ψυχή αγάπη, γίναμε κι εμείς αγάπη και εκδηλώνουμε αγάπη. Γι' αυτό ο Κύριος την ημέρα εκείνη θα πει: «Επείνασα, και εδώκατέ μοι φαγείν, εδίψησα, και εποτίσατέ με»... Ή: Πείνασα και δεν μου δώσατε να φάω, δίψησα και δεν μου δώσατε να πιώ, ήμουν γυμνός και δεν με ντύσατε...

Αλλά, όπως το ξέρουμε όλοι, τονίζει ο Κύριος και το εξής: «Εφόσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε». Η

αγάπη έρχεται από τον Θεό. Είναι ανίκανος ο άνθρωπος να αγαπήσει μόνος του, εάν δεν του δώσει ο Θεός αγάπη. «Αγαπώμεν αυτόν, ότι αυτός πρώτος ηγάπησεν ημάς» (Α' Ιω. 4:19). Αγαπούμε τον Θεό, διότι πρώτος αυτός μας αγάπησε. Έρχεται η αγάπη από τον Θεό και επιστρέφει στον Θεό. Επιστρέφει όμως όχι μόνο απευθείας στον Θεό, αλλά και δια μέσου των ανθρώπων, των συνανθρώπων, δια μέσου του πλησίον.

Συνοψίζουμε: Η Κυριακή αυτή είναι αφιερωμένη στην κρίση, στη δευτέρα παρουσία, και η κρίση θα γίνει με βάση την αγάπη στην οποία θα έχει φθάσει, πρέπει να έχει φθάσει ο κάθε χριστιανός, στην αγάπη η οποία γίνεται για τον Χριστό. Αγαπάς τον άλλο, σαν να είναι ο ίδιος ο Χριστός· αγαπάς τον άλλο, γιατί σου το είπε ο Χριστός· αγαπάς τον άλλο, γιατί βλέπεις στο πρόσωπό του τον Χριστό.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, Συνάξεις Τριωδίου Α',
Πανόραμα Θεσσαλονίκης, β' έκδοση 2013, σελ. 148
(αποσπάσματα).**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>